

Sygn. akt IV Ka 192/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariusz Górski
Protokolant:	Marta Synowiec

przy udziale Andrzeja Mazurkiewicza Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 6 kwietnia 2016 r.

sprawy **J. D.**

córki W. i J. z domu G. (...) r. w W. z art. 190 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonej

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 25 stycznia 2016 r. sygnatura akt II K 192/15

I. uchyla zaskarżony wyrok i na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 kpk w zw. z art. 1 § 2 kk postępowanie karne w stosunku do J. D. o zarzucony i przypisany jej czyn z art. 190 § 1 kk umarza;

II. zasądza od oskarżonej na rzecz oskarżyciela posiłkowego M. D. 420 złotych tytułem kosztów udziału pełnomocnika w postępowaniu odwoławczym;

III. wydatki w sprawie poniesione przez Skarb Państwa zalicza na rachunek tegoż Skarbu Państwa.

Sygn.akt IV Ka 192/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem na podstawie art. 60§1 i 2 kk umorzono warunkowo na okres 1 roku postępowanie karne wobec J. D. o to, że 2 grudnia 2014 r. w J. groziła M. D. pozbawieniem życia i zniszczeniem mienia, przy czym groźba ta wzbudziła w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona,

tj. o czyn z art. 190§1 kk.

Wyrok powyższy zaskarżył obrońca oskarżonej zarzucając:

1) mającą wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia obrazę prawa procesowego, a mianowicie art. 7 kpk, polegającą na naruszeniu zasady swobodnej oceny dowodów poprzez uznanie, że oskarżona groziła M. D. pozbawieniem życia i zniszczeniem mienia, przy czym groźba ta wzbudziła u pokrzywdzonego uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona, podczas prawidłowa ocena wypowiedzi oskarżonego dokonana przy uwzględnieniu swobody jej oceny,

zasad prawidłowego rozumowania i doświadczenia życiowego powinna prowadzić do wniosku, że była to wypowiedź w stanie wzburzenia uzasadnionego okolicznościami, jakich dopuszcza się przeciętny człowiek wielokrotnie w stresującej sytuacji i nie mogła wzbudzić żadnej obawy jej spełnienia;

2) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który mógł mieć wpływ na treść orzeczenia, polegający na wadliwym ustaleniu strony przedmiotowej zarzucanego oskarżonej przestępstwa poprzez uznanie, iż M. D. istotnie mógł się w zaistniałych okolicznościach obawiać spełnienia gróźby, podczas gdy prawidłowa ocena stanu zdrowia oskarżonej, a także relacji między nią a pokrzywdzonym prowadzi do przeciwnych wniosków.

Tym samym apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonej J. D. od przypisanego jej czynu.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Wbrew twierdzeniom skarżącego Sąd I instancji po prawidłowo przeprowadzonym postępowaniu dokonał trafnej oceny dowodów zaś stanowisko swe tak co do sprawstwa jak i zawinienia J. D. przekonująco uzasadnił.

W tej sytuacji zbędną wydaje się ponowna analiza dowodów, gdyż byłoby to jedynie powtarzaniem trafnych, podniesionych wcześniej argumentów.

Tym samym, odnosząc się wyłącznie do szczegółowych zarzutów apelacji należy stwierdzić, że istotnie oskarżona w czasie zdarzenia 2 grudnia 2014 r. działała w stanie silnego wzburzenia i należy przyjąć, że wzburzenie to było z pewnością uzasadnione z punktu subiektywnego spojrzenia przez J. D. na jej małżeństwo z M. D., które legło w gruzach.

Oskarżona czuła się z pewnością osobą pozostawioną bez opieki, przy czym jej złość była zwielokrotniona bowiem pokrzywdzony związał się z inną kobietą.

Nadto dzieci małżonków także nie pozostają w dobrych stosunkach z matką.

Ta właśnie nagromadzona przez J. D. gorycz doprowadziła do tego, iż po przyjeździe do miejsca zamieszkania M. D. zagroziła mu w wulgarny, nader ekspresyjny sposób, iż dokona siekierą zniszczenia drzwi w domu oskarżyciela posiłkowego i jemu także zrobi krzywdę.

W zaistniałej sytuacji pokrzywdzony mógł faktycznie obawiać się spełnienia gróźb swej byłej żony, a odczucia tego nie może przekreślić ani zły stan zdrowia oskarżonej ani jej podeszły wiek. Osoby zdesperowane mające „zastrzyk adrenaliny” potrafią zapomnieć o swoim wieku, bólu by wyładować złość, nienawiść, a czasem bezsilność, lęk o swoją przyszłość.

Tym samym nie znajdując podstaw dla uniewinnienia J. D. Sąd Okręgowy, niezależnie od granic apelacji uznał, że stopień społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonej czynu jest znikomy i w konsekwencji umorzył postępowanie.

Za takim przyjęciem przemawiają już wskazane wyżej okoliczności, a to swoista desperacja, bezsilność sprawczyni, która nie mogła się pogodzić, iż po 50 latach małżeństwa M. D. związał się z inną kobietą zamiast udzielić jej (jak to sama określiła) wsparcia.

Nie sposób też nie zauważyć, że o ile pokrzywdzony mógł w zaistniałej sytuacji przestraszyć się gróźb J. D., o tyle obiektywna ocena zdarzenia musi prowadzić do wniosku, że J. D. nawet, gdyby zdecydowała się na realizację swych gróźb, to nie miała większej szansy na zrobienie fizycznej krzywdy pokrzywdzonemu i dlatego zdecydowano jak w wyroku.

Orzeczenie o kosztach oparto na zasadzie wyrażonej w art. 632 pkt 2 kpk.

pd